

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 4Csp/39/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5117205775
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Sýkorová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2019:5117205775.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred sudkyňou JUDr. Ivetou Sýkorovou v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava - Staré Mesto, IČO: 35 831 154, práv. zast.: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava - Staré Mesto, proti žalovanému: Z. Š., T.. XX.XX.XXXX, H. T. XXXX, Y. T. I., o zaplatenie 403,73 eur s príslušenstvom, takto

r o z h o d o l :

Žaloba sa zamietá.

Žalovanému sa nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Pôvodný žalobca sa žalobou doručенou súdu dňa 14.02.2017 domáhal rozhodnutia súdu, ktorým by zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 403,73 € s úrokom z omeškania vo výške 8,25 % ročne z tejto sumy od 20.04.2014 do zaplatenia a náhradu trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že pôvodný žalobca a žalovaný uzatvorili spolu zmluvu o pôžičke na základe žiadosti žalovaného zo dňa 28.11.2012, ktorá bol pôvodným žalobcom schválená dňa 07.12.2012, na základe ktorej bola žalovanému poskytnutá pôžička vo výške 1.000,- €. Podľa zmluvy o pôžičke mal žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 60 mesačných splátkach po 33,34 €. Žalovaný uhradil len sumu 1.062,74 €. Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať pôžičku riadne a včas, žalobca listom zo dňa 26.02.2014 vyzval žalovaného na úhradu dlžných splátok a dňa 19.04.2014 úver zosplatnil. Žalovaný dlžnú sumu neuhradil.

3. Uznesením č.k. 4Csp/39/2017-39 zo dňa 14.11.2017 súd, z dôvodu postúpenia žalovanej pohľadávky po začatí konania, pripustil zmenu žalobcu tak, že do konania na miesto pôvodného žalobcu spol. Consumer Finance Holding a.s., so sídlom: Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130, vstúpil ako žalobca spol. Intrum Slovakia s.r.o..

4. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril.

5. Podľa § 297 písm. b/ Civilného sporového poriadku (CSP), súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

6. Podľa § 219 ods. 3 CSP, vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením. Ak o to strana požiada, súd jej oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku aj elektronickými prostriedkami.

7. Súd v súlade s citovanými ustanoveniami prejednal vec bez nariadenia pojednávania a vyhlásil verejne rozsudok dňa 21.06.2019, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku súd zverejnil na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu dňa 12.06.2019.

8. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinným dôkaznými prostriedkami nachádzajúcimi sa v súdnom spise a zistil nasledovný skutkový stav:

9. Súd mal po vykonanom dokazovaní preukázané, že pôvodný žalobca a žalovaný uzatvorili spolu zmluvu o pôžičke na základe žiadosti žalovaného zo dňa 28.11.2012, ktorá bol pôvodným žalobcom schválená dňa 07.12.2012, na základe ktorej bola žalovanému poskytnutá pôžička vo výške 1.000,- €, ktorú mal žalovaný splatiť v 60 mesačných splátkach po 33,34 € s poistením. Celková suma pôžičky bola dohodnutá na sumu 1.871,40 €, celkové náklady spotrebiteľa tak predstavovali sumu 871,40 €. Zmluva obsahovala údaje o ročnej úrokovej sadzbe 32 %, RPMN 32 % a priemernej hodnote RPMN 46,35 %. Konečná splatnosť bola v zmluve určená na 12/2017. Ďalej boli k zmluve predložené Všeobecné obchodné podmienky.

10. Žalovaný bol listom zo dňa 26.02.2014 vyzvaný zo strany pôvodného žalobcu na úhradu celej dlžnej sumy vo výške 106,68 € jednorazovo v lehote do 06.04.2015. Žalovaný podľa platobnej histórie uhradil celkovo 1.062,74 €.

11. Zmluvou o postúpení pohľadávok uzatvorenou medzi spol. Consumer Finance Holding, a.s. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom žalobca v zmysle prílohy k zmluve nadobudol pohľadávku voči žalovanému uplatňovanú v tomto konaní, v dôsledku čoho súd aj uznesením č.k. 4Csp/39/2017-39 zo dňa 14.11.2017 pripustil zmenu žalobcu, ktorý sa v dôsledku postúpenia pohľadávky stal novým veriteľom.

12. Záonné ustanovenia:

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa ust. § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „zákon“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa ust. § 2 písm. a), b), d) zákona, na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,

Podľa § 9 ods. 1 zákona, Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 zákona Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

Podľa § 11 ods. 1 zákona, Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,
- b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá a ods. 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 10c Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č.87/1995 Z.z., výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

13. Pôvodný žalobca ako veriteľ v danom prípade pri uzatváraní predmetnej zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, nakoľko z jeho výpisu z obchodného registra vyplýva, že predmetom činnosti je okrem iného aj poskytovanie úverov a pôžičiek z vlastných zdrojov nebankovým spôsobom. Žalovaný zmluvu uzatváral ako spotrebiteľ, keďže sa jedná o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní predmetnej zmluvy nekonala v rámci svojho podnikania, povolania alebo zamestnania. Pri zákonomnom posudzovaní konkrétneho prípadu súd preto vychádzal z príslušných ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. a dospel k záveru, že záväzkový vzťah, ktorý vznikol medzi účastníkmi zmluvy na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere je vzťahom občianskoprávnym a je potrebné naň aplikovať ustanovenia tohto zákona.

14. Keďže súd ustálil, že zmluva uzatvorená so žalovaným je zmluvou o spotrebiteľskom úvere a vzťahuje sa na ňu zákon č. 129/2010 Z.z., súd najskôr zisťoval, či zmluva o spotrebiteľskom úvere má všetky povinné náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 tohto zákona.

15. Po jej preskúmaní súd zistil, že zmluva neobsahuje povinné náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f/, k/ cit. zákona, a to konečnú splatnosť úveru a výšku, výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov.

16. V zmluve nie je uvedený údaj o termínoch splatnosti jednotlivých splátok, nakoľko zmluva obsahuje len údaj o výške jednotlivých splátok (33,34 €) a počte splátok (60). Údaj o tom, na ktorý konkrétny deň v kalendárnom mesiaci pripadá splatnosť jednotlivých splátok, zmluva neobsahuje, pričom nie je postačujúce, ak by túto informáciu obsahovali len podmienky k zmluve o poskytnutí pôžičky, pretože zákon vyslovene vyžaduje, aby uvedené povinné náležitosti boli obsiahnuté priamo v zmluve o spotrebiteľskom úvere a nepripúšťa sa obsiahnutie náležitostí v akýchkoľvek vedľajších dokumentoch.

17. Okrem toho v súvislosti s náležitosťou uvedenou pod písm. k/ súd uvádza, že zmluva o spotrebiteľskom úvere, okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Nemôže tak byť žiadnej pochybnosti o tom, že povinnými náležitosťami zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa úpravy platnej v čase uzavretia zmluvy z prejednávanej veci bolo tiež uvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Primárnemu účelu právnej úpravy normami spotrebiteľského práva (ktorým je zrozumiteľnosť pre spotrebiteľa a jeho ochrana) potom zodpovedá len taký výklad ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona, ktorý každý z atribútov vyjadrených v zákone slovami „výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ viaže ku každej z tam uvedených zložiek spotrebiteľského úveru majúceho sa v konečnom dôsledku zaplatiť, teda ako k istine, tak i k úrokom a tiež k prípadným iným poplatkom. Naplneniu uvedeného účelu preto nemôže učiniť zadosť zmluva neobsahujúca aj vyčíslenie toho, aká časť každej splátky pripadá na istinu, aká na úroky a na prípadné poplatky (u každej takejto čiastkovej položky osobitne). Nemôže preto stačiť, ak je v zmluve uvedená len celková výška splátky pozostávajúca z istiny, úrokov a poplatkov. V splátke by mala byť oddelene uvedená výška splátky istiny, výška splátky úroku a výška splátky poplatkov. Podľa zistenia súdu to však v danom prípade tak nebolo a požiadavka na presnosť vyžadovaná uvedeným ustanovením splnená preto nie je. Uvedenie časti, ktorá z každej splátky pripadá na splatenie vyčerpanej istiny, na splatenie úrokov a splatenie prípadných poplatkov, je podľa súdu potrebné i preto, aby veriteľ nemal možnosť celú zaplatenú splátku (teda 100% z nej) použiť na úhradu úrokov (prípadne poplatkov). Neuvedenie tejto náležitosti by mohlo spôsobiť, že hoci žalovaný spláca spotrebiteľský úver, istina

prakticky jeho splátkami splácaná nie je, nakoľko ňou uhrádzané splátky sa používajú v celom rozsahu na úhradu príslušenstva, z ktorého dôvodu nedochádza k poníženiu dlžnej istiny. Len vtedy, pokiaľ je presne vymedzené, aká časť splátky sa použije na úhradu istiny a aká časť na úhradu príslušenstva, je vylúčené, aby vznikli pochybnosti o tom, ako mali byť splátky započítavané na úhradu dlžného spotrebiteľského úveru s príslušenstvom.

18. V súvislosti s tým, že nie je uvedený termín splatnosti splátok, teda keďže nie je uvedené, na ktorý konkrétny deň v kalendárnom mesiaci pripadá splatnosť splátok, potom nebola dostatočne určito vymedzená ani náležitosť podľa písm. f) zákona, a síce konečná splatnosť. V zmluve sa uvádza že termín konečnej splatnosti je 12/2017, teda pripadá na december 2017, avšak v ktorý deň v tento mesiac sa stane splatnou posledná splátka, zo zmluvy nevyplýva. Podľa názoru súdu, spotrebiteľ musí pri danej forme spotrebiteľského úveru už na prvý pohľad presne vedieť, kedy dôjde ku konečnej splatnosti jeho spotrebiteľského úveru, t. j. ktorým dňom. Bez uvedenia dňa splatnosti poslednej splátky, len údaj o mesiaci a roku jej splatnosti tak podľa súdu nepostačuje na to, aby bolo možné konštatovať, že údaj o konečnej splatnosti bol uvedený presne a určito.

19. Súd považuje za potrebné uviesť, že primárnemu účelu právnej úpravy normami spotrebiteľského práva, ktorým je zrozumiteľnosť pre spotrebiteľa a jeho ochrana, zodpovedá taký výklad ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona, ktorý každý z atribútov vyjadrených v zákone slovami "výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov" viaže ku každej z tam uvedených zložiek spotrebiteľského úveru majúceho sa v konečnom dôsledku zaplatiť, teda ako k istine, tak i k úrokom a tiež k prípadným iným poplatkom. Naplneniu uvedeného účelu preto nemôže učiniť zadosť zmluva neobsahujúca aj vyčíslenie toho, aká časť každej splátky pripadá na istinu, aká na úroky a na prípadné poplatky (u každej takejto čiastkovej položky osobitne). V splátke by mala byť oddelene uvedená výška splátky istiny, výška splátky úroku a výška splátky poplatkov. Z obsahu predmetnej zmluvy, ako aj z uvedeného oznámenia, pri tejto náležitosti, t. j. výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, takáto presnosť splnená nie je. Súd konštatuje, že uvedenie časti, ktorá z každej splátky pripadá na splatenie vyčerpanej istiny, na splatenie úrokov a splatenie prípadných poplatkov, je podľa súdu potrebné i preto, aby veriteľ nemal možnosť celú zaplatenú splátku použiť na úhradu úrokov (prípadne poplatkov). Neuvedenie tejto náležitosti by mohlo spôsobiť, že hoci dlžník spláca úver, istina prakticky jeho splátkami splácaná nie je, nakoľko ním uhrádzané splátky sa používajú v celom rozsahu na úhradu príslušenstva, z ktorého dôvodu nedochádza k poníženiu dlžnej istiny. Len vtedy, pokiaľ je presne vymedzené, aká časť splátky sa použije na úhradu istiny a aká časť na úhradu príslušenstva, je vylúčené, aby vznikli pochybnosti o tom, ako mali byť zaplatené splátky započítavané na úhradu dlžného úveru s príslušenstvom. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na rozhodnutia Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6Co/142/2016 zo dňa 22.06.2016, sp. zn. 6Co/107/2016 zo dňa 27.04.2016, či sp. zn. 6Co/170/2015 zo dňa 17.06.2015 a tiež na rozhodnutie NS SR sp. zn. 3Sžo/19/2012 zo dňa 12.03.2013.

20. Pre úplnosť dôvodov tohto rozhodnutia, aj vo vzťahu k tejto obligatórnej náležitosti, okresný súd upriamuje pozornosť na právny záver Krajského súdu v Žiline obsiahnutý v rozsudkoch sp. zn. 6Co/30/2017 zo dňa 26.04.2017 a sp. zn. 7Co/61/2017 zo dňa 26.04.2017, a to k rozsudku Súdneho dvora EÚ C-42/15 zo dňa 9.11.2016. Krajský súd v Žiline konštatoval, že vzhľadom na explicitné znenie zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v časti povinnosti členenia splátok na splátky istiny, splátky úrokov a splátky poplatkov, ak by vnútroštátny súd po rozsudku C 42-15 vyložil toto ustanovenie Eurokonformne tak, že zmluva nemusí obsahovať členenie splátok na splátky istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne v otázke, kedy je zmluva o úvere bezúročná a bez poplatkov, doslova by "zlomil" vnútroštátne právo a toto vnútroštátne právo by nahradil smernicou EÚ (čo je postup typický pre priamy účinok). Nakoľko sa ale jedná o spory medzi jednotlivcami, priamy účinok smernice je vylúčený (teda môžeme uvažovať iba o účinku nepriamom) a naznačený postup nebude možný, pretože by sa jednalo o výklad práva contra legem.

S týmto právnym názorom sa okresný súd plne stotožňuje. V nadväznosti na uvedené okresný súd konštatuje, že nemožno uvažovať ani o nepriamom účinku smernice. V prípade, keby bol nepriamy účinok priznaný, aj v tomto prípade by išlo o výklad contra legem, nakoľko zákon o spotrebiteľských úveroch definuje predmetné obligatórne náležitosti inak ako dotknutá smernica.

Ak by súd pripustil Eurokonformný výklad predmetného ustanovenia, teda jeho výklad v duchu smernice, zmluva o spotrebiteľskom úvere by musela obsahovať výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa (čl. 10 ods. 2 písm. h) smernice č. 2008/48/ES). Ak by sa pripustilo, že frekvencia splátok je mesačná, spotrebiteľ aj tak nevie, v ktorý deň sú splatné jednotlivé splátky, čo má podstatný význam s ďalšími

jeho záväzkami a povinnosťami, napríklad spotrebiteľ zo zmluvy nevie, kedy sa dostáva do omeškania (nakoľko nepozná dátum splátky v mesiaci) a navyšuje tak svoj záväzok o ďalšie sumy predstavujúce úrok z omeškania. Pokiaľ spotrebiteľ nepozná konkrétny dátum splátky v mesiaci, môže to mať tiež za následok iniciovanie rozhodcovského konania, prípadne realizáciu zrážok zo mzdy (spotrebiteľ nevie, či splatnosť splátky je v prvý deň v mesiaci, v polovici mesiaca alebo na konci mesiaca, pričom takto formulovaná zmluva dáva veriteľovi „priestor“ na uplatňovanie rôznych sankcií).

21. Súd má za to, že tak explicitne presné ustanovenie, akým je ust. § 9 ods. 1 písm. k) cit. zákona cez prizmu eurokomformného výkladu nemožno ignorovať a tolerovať absenciu údajov o výške, počte a termíne splátok istiny, úrokov a iných poplatkov v žiadnej zmluve o úvere. Zákonnodarca v citovanom ustanovení jasne deklaroval, aké následky sú spojené s absenciou obligatórnych náležitostí uvedených pod písm. k) § 9 ods. 1 cit. zákona. Smernica EÚ, ktorá bola zjavne implementovaná do nášho právneho poriadku nad jej rámec a v rozpore s ustanovením o úplnej harmonizácii, nemôže mať priamy účinok, teda zakladať práva a povinnosti priamo sporovým stranám - pôsobiť horizontálne. Teória a prax Súdneho dvora EÚ vychádza z premisy, že takáto situácia môže následne viesť k použitiu tzv. eurokomformného výkladu vnútroštátnej normy (tzv. nepriamy účinok smernice), ktorý má však svoje medze, už judikované rovnako Súdny dvorom EÚ.

22. Najvyšší súd SR vo veci 3Cdo/146/2017 založil svoj výklad len na teleologickom výklade Zákona č. 129/2010 Z. z. (úmysel zákonodarca vyjadrený v dôvodovej správe k nemu) bez toho, aby posúdil, či nedošlo prípadne aj k neúmyselnému chybnému transponovaniu Smernice do vnútroštátneho práva a bez toho, aby skúmal, aký význam zákonodarca prisúdil predmetnému slovnému spojeniu v čase, kedy ho zákonodarca použil vo vnútroštátnom právnom poriadku po prvýkrát. Navyše, pri teleologickom výklade celkom opomenul tú časť dôvodovej správy k novele Zákona č. 129/2010 Z. z. (zákonu č. 279/2017 Z. z.), ktorým zákonodarca vyslovene uvádza, že „ak by sme predmetné ustanovenia ponechali v zákone č. 129/2010 Z. z., Slovenská republika by išla nad rámec podmienok stanovených smernicou“ a z tejto dôvodovej správy do svojho rozhodnutia selektívne vybral len tú časť, ktorá podporuje jeho závery. Uznesenie Najvyššieho súdu SR vnáša do právnych vzťahov mimoriadnu právnu neistotu, kedy sa rôzne pojmy vykladajú totožne (ust. § 9 ods. 2 písm. l) pred novelou a po novele účinné od 01.05.2018, ale aj ust. § 4 ods. 1 písm. h) a ust. § 5 ods. 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z.). Spojením historického výkladu skúmanej právnej normy s princípom právnej istoty, použitím všetkých ostatných výkladových metód, ako aj porovnaním znenia právnych noriem obsiahnutých na rôznych miestach zákona č. 129/2010 Z. z., nie je možné dotknutému ustanoveniu Smernice priznať nepriamy účinok v znení zákona č. 129/2010 Z. z. účinného do 30.04.2018 (v odsekoch 20. a 22. - zdroj: PAVÚK, Anton. Právna analýza uznesenia Najvyššieho súdu SR vo veci sp. zn. 3 Cdo 146/2017 <<https://www.najpravo.sk/clanky/pravna-analyza-uznesenia-najvyssieho-sudu-sr-vo-veci-sp-zn-3-cdo-146-2017.html?print=1>>, 26.6.2018. Dostupné z <<https://www.najpravo.sk/clanky/pravna-analyza-uznesenia-najvyssieho-sudu-sr-vo-veci-sp-zn-3-cdo-146-2017.html?print=1>>).

23. Súd ešte poukazuje na právny záver Krajského súdu v Žiline obsiahnutý v rozsudku sp. zn. 5Co/213/2018-68 zo dňa 25.09.2018, v ktorom konštatoval, že výklad zákona č. 129/2010 Z.z. platného v čase uzatvorenia predmetnej spotrebiteľskej zmluvy nemôže narušovať všeobecné právne zásady, najmä zásadu právnej istoty. Pojem právnej istoty je v slovenskom Civilnom sporovom poriadku vyjadrený v čl. 2 ods. 2 ako "stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít; ak takej ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo". Ustálená judikatúra slovenských súdov podala, aj podáva stabilný výklad ustanovenia zákona ohľadom potreby štruktúrovania splátok spotrebiteľského úveru a na jej prelomenie niet žiadneho dôvodu. Pokiaľ existujú rozhodnutia Najvyššieho súdu SR (v počte 2, senáty NS SR), ktoré predstavujú odklon od zaužívanej praxe a zaužívaného riešenia predmetných sporov v súlade so zásadami, ktoré sú uvedené vyššie, odvolací súd uvedené rozhodnutia nepovažoval za ustálenú rozhodovaciu prax v zmysle vyššie citovaného čl. 2 ods. 2 Civilného sporového poriadku.

24. Súd ešte poukazuje na právny záver Krajského súdu v Žiline obsiahnutý v rozsudku sp. zn. 5Co/213/2018-68 zo dňa 25.09.2018, v ktorom konštatoval, že výklad zákona č. 129/2010 Z.z. platného v čase uzatvorenia predmetnej spotrebiteľskej zmluvy nemôže narušovať všeobecné právne zásady, najmä zásadu právnej istoty. Pojem právnej istoty je v slovenskom Civilnom sporovom poriadku vyjadrený v čl. 2 ods. 2 ako "stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade

s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít; ak takej ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo". Ustálená judikatúra slovenských súdov podala, aj podáva stabilný výklad ustanovenia zákona ohľadom potreby štruktúrovania splátok spotrebiteľského úveru a na jej prelomenie niet žiadneho dôvodu. Pokiaľ existujú rozhodnutia Najvyššieho súdu SR (v počte 2, senáty NS SR), ktoré predstavujú odklon od zaužívej praxe a zaužívaného riešenia predmetných sporov v súlade so zásadami, ktoré sú uvedené vyššie, odvolací súd uvedené rozhodnutia nepovažoval za ustálenú rozhodovaciu prax v zmysle vyššie citovaného čl. 2 ods. 2 Civilného sporového poriadku.

25. Vzhľadom na uvedené sa v zmysle § 11 ods. 1 písm. b/ cit. zákona poskytnutý úver považuje z dôvodu absencie uvedenej náležitosti za bezúročný a bez poplatkov. Vychádzajúc zo skutočností, že žalovaný podľa predložených listinných dôkazov z úveru čerpal sumu 1.000 €, pričom uhradil sumu 1.062,74 € (č.l. 8) , mal súd za to, že žaloba nie je dôvodná, nakoľko žalobca by mal právo žiadať len čistú nesplatenú istinu bez úrokov a poplatkov, ktorá však, ako vyplýva z uvedeného, bola žalovaným v celom rozsahu uhradená, resp. ním preplatená.

26. Keďže niet nesplatennej istiny, ktorú by bolo možné žalobcovi priznať, súd žalobu ako nedôvodnú zamietol, a to aj spolu s úrokmi z omeškania, pretože ak niet dlžnej istiny, na ktorú by sa úroky z omeškania viazali, nie je možné priznať ani príslušenstvo z nej. Žalobca taktiež nepreukázal riadne zosplatenie úveru, keďže nepredložil oznámenie o zosplatení, ktoré musí nadväzovať na upozornenie, ktoré právny zástupca realizoval predžalobnou upomienkou zo dňa 26.02.2014 (č.l. 6 spisu), pričom ale následne súdu predložil ďalšiu predžalobnú upomienku zo dňa 26.02.2014 (č.l. 17 spisu), ktorou už vyzýval na zaplatenie nedoplatku na splátkach v celkovej výške 106,68, na rozdiel od upomienky predloženej spolu so žalobou (č.l. 6 spisu), z toho istého dátumu, ktorou vyzýval na nedoplatok na splátkach v celkovej výške 1.640,32 €.

Žalobca ale nevysvetlil, ako k uvedenému omylu mohlo dôjsť a ktorá výzva sa vlastne z uvedených predložených výziev s diametrálne odlišnou výškou dlžnej sumy žalovanému doručovala (doručovanie výzvy je preukázané kópiu vrátenej obálky č.l. 7 a č.l. 7 rub), ktorú zásielku si žalovaný na pošte neprevzal. Súd tak považuje postup žalobcu za účelový a výzvy zo dňa 26.02.2014 za dodatočne vyhotovené. To však nič nemení na tom, že žalobca nepreukázal zosplatenie úveru predložením oznámenia o samotnom zosplatení úveru.

Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

27. V prejednávanej veci mal plný úspech žalovaný, ktorý si však náhradu trov konania neuplatnil a ani zo spisu mu nevyplývajú žiadne trovy, keďže v konaní bol nečinný, nevyplývajú mu z obsahu spisu žiadne hotové výdavky ani trovy právneho zastúpenia. Súd preto žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.